

20 marca 1928 r.

E 058, 15/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6928.

Kl. 68 a 15.

Stanisław Rozwadowski
(Warszawa, Polska).

Zamek.

Zgłoszono 6 sierpnia 1925 r.

Udzielono 9 lutego 1927 r.

Wyrabiane obecnie zamki odznaczają się często bardzo skomplikowanymi mechanizmami, łatwo podlegającymi uszkodzeniom w miejscach, na które działa bezpośrednio klucz. Zamek według wynalazku nie posiada wskazanej wady, gdyż tak klucz, jak i części, na które on bezpośrednio działa, są prostej budowy, a więc nie mogą być łatwo uszkodzone i jednocześnie zabezpieczają niezawodnie od otwierania nie przeznaczonemi do tego środkami.

Na rysunkach przedstawiono dla przykładu dwie formy wykonania zamka, przy czem jedna forma jest wskazana na fig. 1 — 7, druga zaś na fig. 8 — 13.

Zamykanie zamka uskutecznia się za pomocą pokręcania przylegającego do płytki *b* (fig. 1 — 4) lub *n* (fig. 8—10) rygla *a* lub *f* w kształcie prostokątnej wydłużo-

nej płytki, lub okrągłej tarczy, ściętej z dwóch stron pod prostym kątem; rygiel jest przytrzymywany w zamkniętem położeniu zapomocą przymocowanej do niego grupy jednakowych sprężyn *c* lub *h*, zachodzących swojemi wolnemi końcami pod przymocowaną do płytki *b* lub *n* półkę *b'* lub *n'*. W półce są wykonane wycięcia, w które wchodzi koniec sprężyn przy otwieraniu zamka, umożliwiając pokręcenie rygla *a* lub *f* tak, że rygiel ten wychodzi z odnośnego skobla.

Wskazane sprężyny ustawiają się na przeciw wycięć w półce, jak wskazano na fig. 1 i 8 linjami przerywanymi, przez nacisnięcie ich zapomocą fasonowego klucza *d*, który wstawia się w takąż fasonową szczelinę w ryglu *a* lub *f* przez otwory dostatecznej wielkości w płytkach *b* lub *n*.

Rygiel *a* odchyła się w odemknięte położenie pociągnięciem włożonego klucza do góry, a rygiel *f* w kształcie tarczy obraca się pokręceniem klucza dokoła jego osi; odwrotnym ruchem klucza zamek się zamyka, to jest sprężyny wychodzą z wycięć i powracają do pierwotnego położenia.

Zamknięte położenie części ryglujących jest wskazane na rysunku całymi linjami, zaś położenie odryglowanych części wskazano na rysunku linjami przerywanymi.

W celu umożliwienia otwierania lub zamykania zamka od wewnątrz pomieszczenia, dorabia się do zamka według pierwszej formy wykonania rygielek *z*, *z'* (fig. 7), który porusza rygiel *a* zdołu i, zachodząc za jego haczyk *a*³, przytrzymuje go w zamkniętem z wewnątrz położeniu.

W zamku według drugiej formy wykonania do tego celu służy rączka *z* (fig. 11, 12), osadzona z pewnym luzem na zespolonej z tarczą osi *f*². Ta rączka zaopatrzona jest w zasuwkę *z'*, która przez wsunięcia jej w przymocowaną do tarczy *f* rurkę (na rysunku nie wskazaną) przytrzymuje tarczę w zamkniętem położeniu.

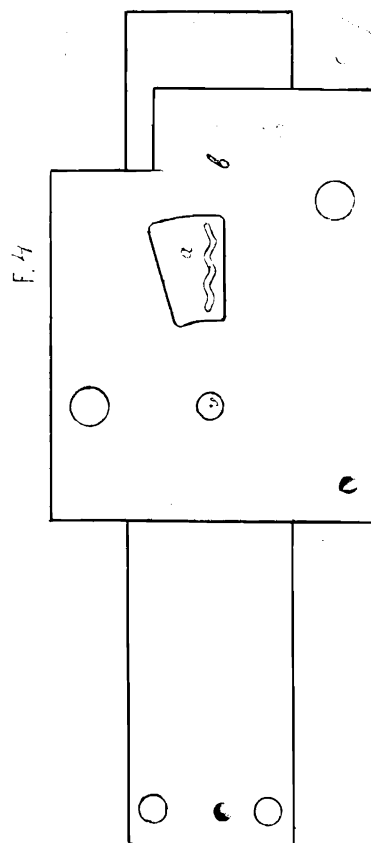
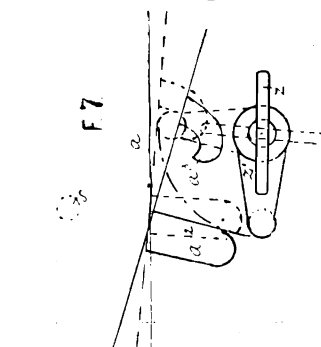
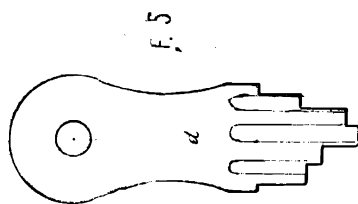
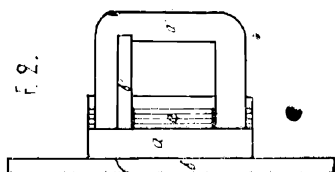
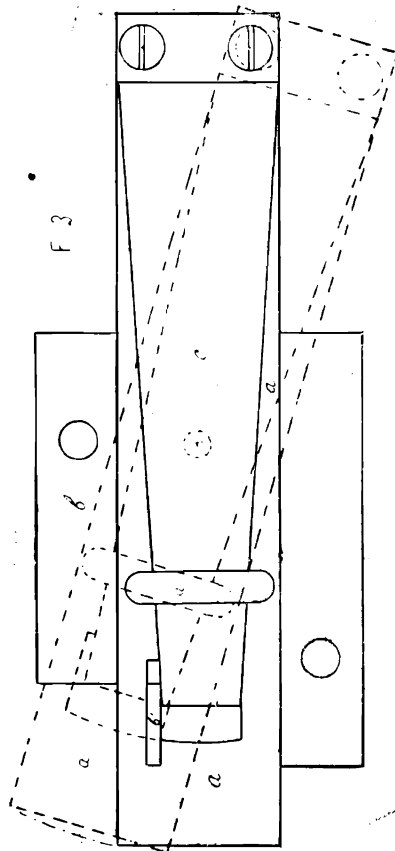
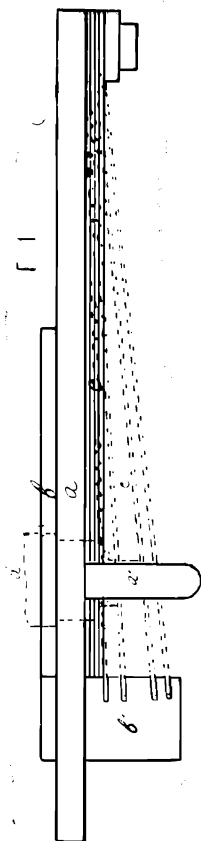
Przy takim zamykaniu rygiel *a* lub *f* nie dochodzi cokolwiek do swego skrajnego zamkniętego położenia, a więc sprężyny *c* lub *h* pozostają w wycięciach półki, co umożliwi również otwieranie zamka z wewnątrz bez użycia klucza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek z odchylanym na osi rygłem, znamieny tem, że na płaską wewnętrzną stronę rygla jest nałożona i przymocowana do niego grupa sprężyn, wolne końce których podchodzą pod półkę, przymocowaną nastale do podstawy zamka i zaopatrzoną na wewnętrznym brzegu w kierunku przedstawiania końców sprężyn w szereg wykrojów, ilość których odpowiada ilości sprężyn, wobec czego wskazane końce sprężyn mogą być ustawione naprzeciw wykrojów zapomocą fasonowego klucza, przechodzącego przez szczeliny w ryglu i w każdej sprężynie, wycięte odpowiednio do jego fasonu, a następnie zapomocą poruszenia klucza wprowadza się wskazane końce sprężyn w wykroje, odchylając jednocześnie przymocowany do tych sprężyn rygiel w położenie odemknięte, przyczem otwór do klucza w podstawie zamka jak dostatecznie wycięty, by umożliwić ruch klucza odchylający rygiel.

2. Zamek według zastrz. 1, znamieny tem, że na wewnętrznej jego stronie znajduje się uchwyt, który przy odręcznem poruszaniu działa bezpośrednio na rygiel, przestawiając go w pozycję zamkniętą lub otwartą.

Stanisław Rozadowski.

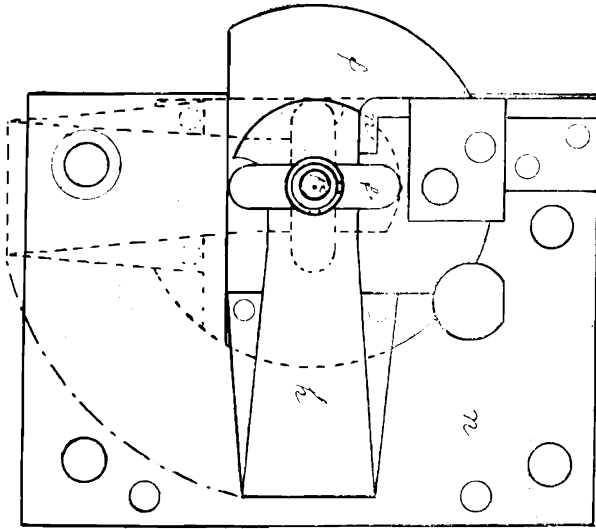

Fig. 8

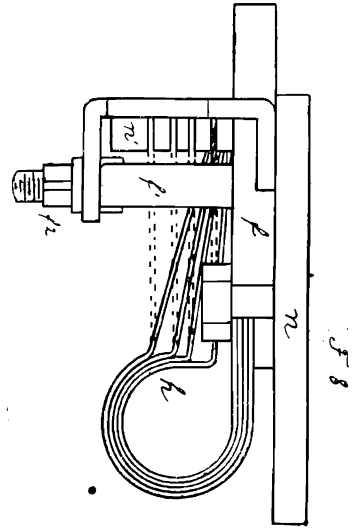

Fig. 9

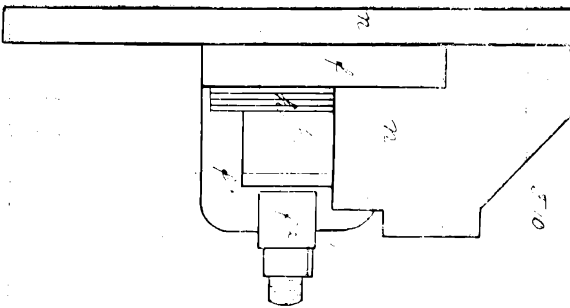

Fig. 10

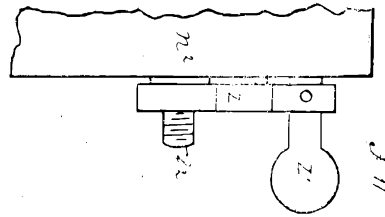

Fig. 11

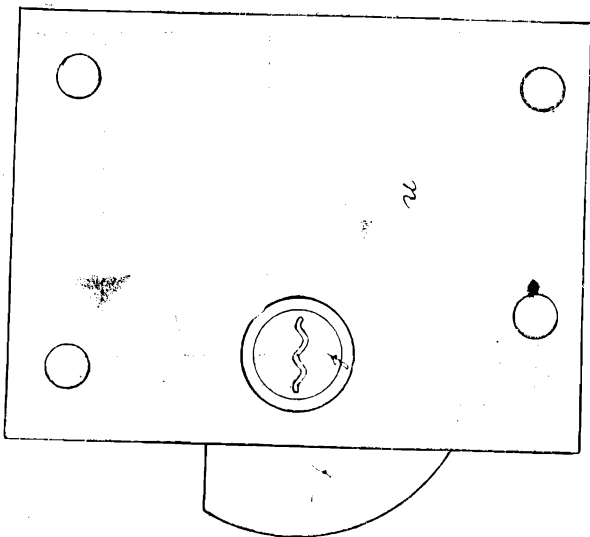

Fig. 12

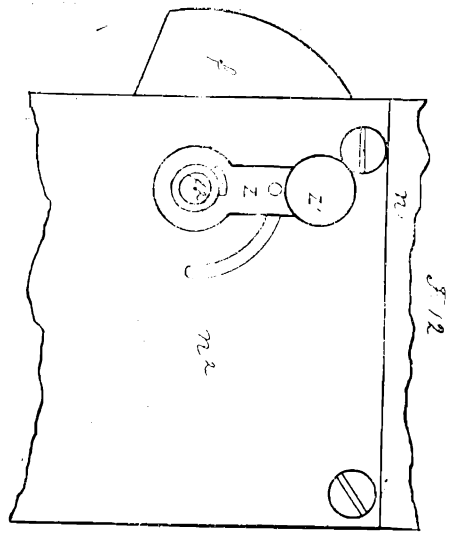

Fig. 13